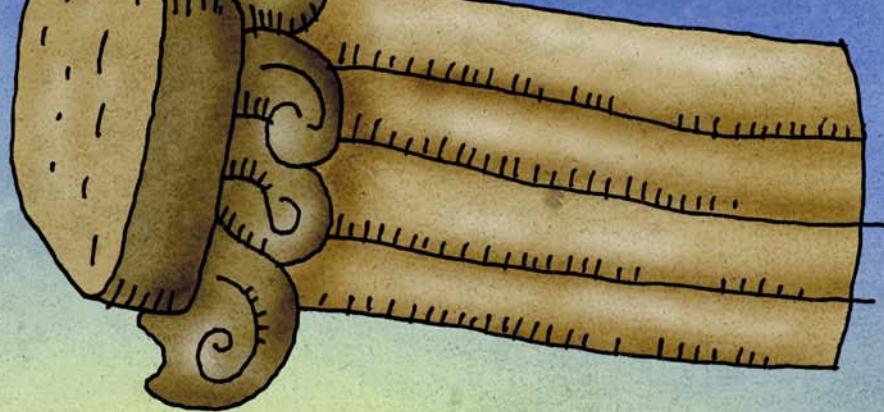
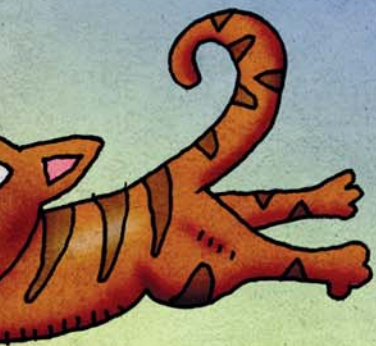




A varázstalan mágus

MACSINKA ZSOLT rajzai



Bonifác, bár belépett a mágusok szövetségébe, teljességgel hétköznapi, varázstalan fickó volt. Mindig tartott tőle, hogy egy napon majd kiderül, nincsen semmiféle varázsereje, és kizárják a szövetségből. A többi mágus olyan magabiztosan és gőgösen viselkedett a találkozókön, hogy Bonifác biztosra vette: félelmetes erő birtokában vannak. Igyekezett elvegyülni a tömegben, csendben meghúzódni valahol, nehogy véletlenül felszólítsák valami varázslatfélére. A szövetség elnöke, Gomoly úr minden évben beszédet intézett a mágusokhoz. Ilyenkor általában elmondta, milyen kihívások várnak a varázstudókra, micsoda felelősség ilyen hatalommal rendelkezni, és sose feledjék el: csakis jó ügy érdekében használhatják képességeiket, ellenkező esetben beszippantja őket a sötétség.

Gomoly úr most is éppen szokásos intelmeit fogalmazta meg, amikor nyávogás hallatszott valahonnan. Minden mágus a hang forrását kereste. A macska, mi más lett volna, felmászott a terem egyik oszlopfőjére, és ott ragadt. Onnan nyávogott le kétségbeesetten. Gomoly úr, a rangidős szerepében tetszelegve, kimérten lépdelt az oszlop lábához, majd rövidke varázsigét mormolt. A márványoszlop gumivá vált, nyekleni-nyaklani kezdett. A macska ettől megrémült, és csak még jobban kapaszkodott és nyivákkolt. Bíbor úr, a szövetség titkára, hogy mestere segítségére siessen, buzgó pálcacsapásokkal kiáltott néhány

bűvös szót. Az oszlop visszanyerte régi formáját, és indák futottak végig az oldalán. A macska nem akart lemászni az indákon, továbbra is rettegve kuporgott az oszlop tetején. Most Gomoly úr fia, Peregrin próbálkozott, rengő buborékokat küldött a macska felé, remélve, hogy majd az egyik körülöleli és lehozza a rémült állatot. A buborékok sem vezettek eredményre.

Ekkor Bonifác, némiképpen tétován, de odament az oszlophoz, kitérte karját, és nyugodt hangon felszólított a macskának, hogy gyere már le, te oktondi, ugorj, elkaplak, ne félj! A macska egy ideig gondolkodott, aztán úgy döntött, hallgat a kedves szóra, és levetette magát. Bonifác ügyesen elkapta, majd útjára bocsátotta.

A mágusok elhűlve néztek Bonifácra. Törték a fejüket, miféle varázslat lehetett ez. Hogy csináltad, fiú?, kérdezte Gomoly úr. Bonifác büszkén kihúzta magát, és azt felelte, a titkos bűbáj évszázadok óta a családjuk sajátja, nemzedékről nemzedékre száll, sajnos, nem mondhatja el, hogyan működik.

Bonifác a következő évben kilépett a szövetségből. Gomoly úr külön bizottságot hozott létre, hogy rájöjjenek Bonifác varázserejére. Talán még ma is azt kutatják. Bonifác nem bujkált többé. Emelt fővel vállalta, hogy ereje éppen varázstalanságában rejlik.

KAPITÁNY MÁTÉ